

Můj dotaz:

Zajímalo by mě následující:

1. Který předpis nebo ČSN řeší typové zkoušky prodlužovacích přívodů?
2. Na TÍČR jsem se dozvěděl, že pokud jsem jako výrobce schopen provést veškeré typové zkoušky předepsané pro daný výrobek, mohu je provést sám a nemusím k tomu využívat služeb autorizovaných zkušeben. Je tomu tak?
3. Jak posuzovat prodlužovací přívody, které jsou vyrobené například elektroúdržbářem, jsou naprosto v pořádku, splňují požadavky ČSN 34 0350 ed.2, ale nejsou označeny značkou CE a nesplňují zákonné požadavky na bezpečný výrobek?

Obdržená odpověď od Ing. Kříže:

1. Neznáme předpis (normu apod.), který by řešil přímo typovou zkoušku (předepisoval její postup apod.) prodlužovacích přívodů. Podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, musí být k uvedení výrobku, který představuje zvýšenou míru ohrožení oprávněného zájmu, na trh posouzena shoda tohoto výrobku s právními předpisy. Podle našeho názoru se však tento zákon na prodlužovací přívody nevztahuje, protože příslušné nařízení vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí, které by se podle rozsahu napětí na prodlužovací přívody vztahovat mělo, se podle přílohy č. 1 tohoto nařízení nevztahuje na vidlice a zásuvky pro domovní použití, které jsou podstatnou součástí prodlužovacích přívodů. Vztahuje se na ně tudíž zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků. Podle tohoto zákona (§ 5 odst. 3) je výrobce povinen uvádět na trh pouze bezpečné výrobky. Pokud pro bezpečnost výrobku neplatí zvláštní právní předpis, který přejímá právo Evropských společenství, ani jiný právní předpis, ani česká technická norma, která přejímá příslušnou evropskou normu, na níž zveřejnila Komise Evropských společenství (dále jen "Komise") odkaz v Úředním věstníku Evropských společenství, posuzuje se bezpečnost výrobku (viz § 3, odst. 5 uvedeného zákona) podle národní technické normy členského státu Evropské unie, ve kterém je výrobek uveden na trh. V daném případě tedy podle technické normy ČSN. Takovou normou podle našeho názoru je ČSN 34 0350 ed. 2:2009 Bezpečnostní požadavky na pohyblivé přívody a šňůrová vedení a prodlužovací přívod by měl odpovídat příslušným ustanovením této normy. Pro ověření vyrobeného prodlužovacího přívodu by se měla využít příslušná ustanovení ČSN 33 1600 ed. 2 Revize a kontroly elektrických spotřebičů během používání. (Mohou se uplatnit též některé ostatní body odstavce § 3 zákona č. 102/2001 Sb., tzn. např. pravidla správné praxe bezpečnosti výrobku nebo rozumné očekávání spotřebitele týkajícího se bezpečnosti.) Pokud byste zamýšleli vyrábět prodlužovací přívody tak říkajíc „ve velkém“, doporučovali bychom Vám, abyste si vypracovali interní předpis pro výrobu prodlužovacích přívodů, ve kterém bude stanoveno, které komponenty na jejich výrobu používat, délky prodlužovacích přívodů a další údaje potřebné z hlediska výroby přívodů. Dále by podle nás bylo vhodné v tomto předpisu stanovit postup zkoušek s předepsanými hodnotami izolačních odporů a odporů ochranného vodiče. Jako vzor doporučujeme použít hodnoty z výše uvedené ČSN 33 1600 ed. 2 upřesněné popř. na základě vlastních zkušeností a výpočtů. Výrobek je podle zákona č. 102/2001 Sb. nutno opatřit příslušným dokladem, kterým se osvědčuje bezpečnost výrobku, a údaji potřebnými k identifikaci výrobce a výrobku, popřípadě série výrobku.

2. Pokud jste schopni výše uvedené požadavky splnit sami (např. postupem, který stanovíte vlastním interním předpisem), skutečně nemusíte k ověření těchto požadavků využívat služeb autorizovaných osob (zkušeben).

3. Pro posouzení shody prodlužovacího přívodu vyrobeného elektroúdržbářem platí to, co je řečeno v předchozích bodech. Musí splňovat výše uvedené požadavky, které doporučujeme shrnout do interního předpisu Vaší organizace. Pokud se týká starších, již dříve vyrobených prodlužovacích přívodů, ty podléhají pravidelným revizím, o kterých se podle ČSN 33 1600 ed. 2 (resp. podle starší ČSN 33 1610) vystavuje doklad.